

Czomba Magdolna

Lábak, nyomok

Egy megfáradt nap után
különös látványt nyújtott
lábfejem.
Ahogy ránéztem,
anyám bütykös lábfejét
láttam.
Habár nem volt se bütyke,
se tyúkszeme, hirtelen
lezajlott az idő vonulása.
Fekete nájlón zoknit
húztunk rá húgossal.
Aztán ráadtuk az új,
fekete félcipőt.
Akkor vette.
Vajon sejtette?
Hogy ebben lép tovább
az időtlenbe?
Mintha egy babát
öltöztettünk volna.
Nyújtottuk a kart,
mozgattuk a lábakat.
Felültettük.
A bennragadt levegő felszakadt.
Megigazítottuk a selyemblúzt.
Megersimogattam az arcát,
Lezárt szemhéja mögül tekintett rám.
Haját kissé hátra,
Így kötöttem fel az állát
fekete muszlinsállal.